

عنوان مقاله:

"تراکم جمعیتی و زلزله" (بررسی رابطه برنامه ریزی شهری و تراکم جمعیتی مناسب برای کاهش آسیب پذیری شهرها در برابر زلزله)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سپیده عبدی - کارشناس ارشد شهرسازی (برنامه ریزی شهری)، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین دلایل بحث بر روی زلزله در شهرها ، تلفات انسانی این بحران می باشد که می توان با برنامه ریزی های صحیح در تمامی بخش ها و سطوح تا حدود زیادی از این تلفات جلوگیری کرد. برنامه ریزی شهری یکی از انواع این برنامه ریزی ها ست. مقاله پیش رو سعی در بررسی نقش و جایگاه یکی از بخش های مهم برنامه ریزی شهری در کاهش آسیب پذیری مناطق شهری در برابر زلزله دارد؛ در این مقاله به بررسی رابطه کالبد (بافت شهر ، الگوی شبکه ارتباطی و الگوی مراکز شهری) و توان جمعیت پذیری پرداخته و در نهایت به میزان مناسبی برای تراکم جمعیتی جهت کاهش آسیب های جانی در روند زلزله می رسیم . نکته قابل توجه این است که وقتی می توان به پایدار بودن یک منطقه در برابر زلزله ، مطمئن بود که در تمام وجوه اعم از سازه، شبکه ارتباطی، کاربری، تراکم جمعیتی ، سلسله مراتب دسترسی، بافت ، تاسیسات و تجهیزات شهری و... استانداردها رعایت شده باشد.

کلمات کلیدی:

زلزله ، برنامه ریزی شهری، تراکم جمعیتی، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291111>

